

РЕШЕНИЕ

№ 284

гр. Перник, 18 ноември 2013 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на двадесет и трети октомври две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Стефан Станчев

Емилия Иванова

при секретаря Т.М. и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор ***, като разгледа докладваното от съдия Иванова **к.н.а.х.д. №285 по описа на съда за 2013 г.**, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „***“ **ООД**, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от *** против решение №499 от 28.06.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. №162 по описа на съда за 2013 г.

С атакуваното решение е изменено наказателно постановление №23-2306061/03.01.2013 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда”(ИТ) - Софийска област (СО), издадено срещу „*** ” **ООД**, в качеството му на „работодател”. Дружеството е санкциониран за нарушение - по чл. 63, ал. 2 от КТ, с административно наказание „имуществена санкция” в размер на 3 000 (три хиляди) лв., като РС Перник е намалил санкцията на 1500 (хиляда и петстотин) лв.

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е необосновано, незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. От касационната инстанция се иска да отмени първоинстанционното съдебно решение, като се произнесе по същество и отмени и процесното наказателно постановление (НП).

Ответникът по жалбата Дирекция „Инспекция по труда” – Софийска област, не изпраща представител и не заявява становище по касационната жалба.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор ***, дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и решението на първата съдебна инстанция следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и след преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на правораздавателен акт, подлежащ на съдебен контрол, с произнасяне от компетентен съд, в законен състав и в рамките на дадените му от закон правомощия, след редовно сезиране от страна с активна процесуална легитимация.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

От събраните от районния съд доказателства, обсъдени в мотивите на първоинстанционното решение, се налага безспорният извод, че касаторът е извършил описаното в АУАН и НП административно нарушение по чл. 63, ал. 2 КТ, за което е санкциониран на основание чл. 416 ,

ал.5, във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ с налагане на имуществена санкция в размер 3000лв. Въз основа на събраните гласни и писмени доказателства по делото, е прието от районния съдия, че към 10.08.2012 г. е било налице възникнало трудово правоотношение между *** и **** ООД, като за това е изготвен трудов договор в изискуемата от закона писмена форма, но на работника не е предоставено копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от Кодекса на труда, заверено от съответната ТД на НАП. Тези изводи на първоинстанционния съд се споделят от настоящата инстанция, като в този смисъл са събраните гласни и писмени доказателства по делото - показанията на актосъставителя, справка по реда на чл. 402 от КТ, справка за регистрация на трудови договори.

Не се приемат твърденията на жалбоподателя, че решението си първоинстанционния съд е основал единствено на показанията на актосъставителя и съставените от контролните органи акт и НП. В хода на съдебното следствие решаващият състав на първата съдебна инстанция, в изпълнение на задължението си по чл. 13, ал. 1 и чл. 14 и ал. 1 и 2 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН, при законосъобразно проведено съдебно следствие, след събиране и преценка на представените и събрани по делото писмени и гласни доказателства, е сметнал данните за достатъчни, за да вземе своето решение въз основа на закона и по вътрешно убеждение. Вследствие това процесното нарушение е прието за безспорно установено и доказано по отношение факта на извършването му и неговото авторство, които изводи касационния съд споделя.

На следващо място без основание в закона е твърдението на касатора, че административнонаказателна отговорност е ангажирана спрямо работодателя, вместо да бъде насочена към счетоводителя, комуто били възложени задълженията по чл. 63, ал. 2 от КТ. Нормата на чл. 414, ал. 3 от КТ предвижда наказание, както за работодателя, така и за виновното длъжностно лице, като ангажирането на административнонаказателна отговорност не е алтернативно.

Споделят се и изводите развити от въззивния съд относно размера на административното наказание. Решението на първоинстанционния съдебен състав да намали размера до размер на минимума от 1500 лв., касационният съд намира за правилно. Така редуциран размерът на санкцията е съобразен както с нормите на чл. 27 от ЗАНН, предвид тежестта на нарушението и липсата на отегчаващи отговорността обстоятелства, така е и съответен на целите на административното наказване, заложили в чл. 12 на ЗАНН.

Въз основа на изложеното, настоящия състав намира, че при разглеждане на делото и постановяване на обжалвания съдебен акт, Районен съд - Перник не е допуснал нарушения, които да съставляват основания за неговото касиране. Решението е законосъобразно и правилно, постановено без допуснати съществени процесуални нарушения, с оглед на което следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така, **Административен съд - Перник**

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 499 от 28.06.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. № 162 по описа на съда за 2013 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: